Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla pacjenta

Pricoron, 5 mg tabletki powlekane
Pricoron, 10 mg tabletki powlekane
Peryndopryl z argininą

Należy uważnie zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.
- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym. Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli u pacjenta wystąpią jakiekolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi, farmaceucie lub pielęgniarce. Patrz punkt 4.

Spis treści ulotki:

1. Co to jest lek Pricoron i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Pricoron
3. Jak stosować lek Pricoron
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Pricoron
6. Zawartość opakowania i inne informacje

1. Co to jest lek Pricoron i w jakim celu się go stosuje

Lek Pricoron jest inhibitorem enzymu konwertującego angiotensynę (ACE). Działa poprzez rozszerzanie naczyń krwionośnych, co ułatwia sercu przepompowywanie krwi.

Lek Pricoron jest stosowany
- w leczeniu **wysokiego ciśnienia tętniczego** (nadciśnienia tętniczego).
- w leczeniu **niewydolności serca** (stan, w którym serce nie jest w stanie pompować wystarczającej ilości krwi, aby zaspokoić potrzeby organizmu) (tylko Pricoron 2,5 mg oraz 5 mg).
- w celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia incydentów sercowych, takich jak zawał serca u pacjentów ze **stabilną chorobą wieńcową** (stan, w którym zaopatrzenie serca w krew jest zmniejszone lub zablokowane), oraz którzy przebyli zawał serca i (lub) operację mającą na celu poprawę zaopatrzenia serca w krew poprzez rozszerzenie naczyń.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Pricoron

Kiedy nie stosować leku Pricoron
- jeśli pacjent ma uczulenie na peryndopryl, na którykolwiek inhibitor konwertazy angiotensyny lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6).
- jeśli podczas wcześniejszego leczenia inhibitorem ACE wystąpiły takie objawy jak: świszczący oddech, obrzęk twarzy, języka lub gardła, intensywne swędzenie lub ciężkie wysypki skórne lub jeśli pacjent albo członek jego rodziny miał takie objawy w innych okolicznościach (stan nazywany obrzękiem naczynioruchowym).
- jeśli pacjentka jest w ciąży powyżej 3 miesiąca (Lepiej także unikać stosowania leku Pricoron

we wczesnym okresie ciąży - patrz punkt dotyczący ciąży).
- jeśli pacjent ma cukrzycę lub zaburzenia czynności nerek i jest leczony lekiem obniżającym ciśnienie krwi zawierającym aliskiren.
- jeśli pacjent jest poddawany dializoterapii lub filtracji krwi inną metodą. Zależnie od stosowanego urządzenia, lek Pricoron może nie być odpowiedni dla pacjenta.
- jeśli pacjent ma zaburzenia nerek, które powodują, że dostarczenie krwi do nerek jest zmniejszone (zwężenie tętnicy nerkowej).
- jeśli pacjent przyjmował lub aktualnie przyjmuje lek złożony zawierający sakubitryl i walsartan, stosowany w leczeniu niewydolności serca, ponieważ zwiększa się ryzyko obrzęku naczynioruchowego (szybki obrzęk tkanek pod skórą w okolicy gardła) (patrz „Ostrzeżenia i środki ostrożności" oraz „Pricoron a inne leki").

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed rozpoczęciem przyjmowania leku Pricoron należy omówić z lekarzem lub farmaceutą jeśli
- u pacjenta stwierdzono stenozę aorty (zwężenie głównego naczynia krwionośnego wychodzącego z serca), kardiomiopatię przerostową (choroba mięśnia sercowego) lub zwężenie tętnicy nerkowej (zwężenie tętnicy zaopatrującej nerkę w krew).
- występują jakiekolwiek inne choroby serca.
- występują choroby wątroby.
- występują choroby nerek lub jeżeli pacjent jest poddawany dializie.
- pacjent ma nieprawidłowo zwiększone stężenie hormonu, nazywanego aldosteronem, we krwi (pierwotny aldosteronizm).
- stwierdzono kolagenozę (chorobę tkanki łącznej), taką jak toczeń układowy czy twardzina.
- rozpoznano cukrzycę.
- stosuje się dietę ubogosodową lub zamienniki soli zawierające potas.
- pacjent jest poddawany znieczuleniu i (lub) zabiegowi chirurgicznemu.
- pacjent jest poddawany zabiegowi aferezy LDL (usuwanie cholesterolu z krwi przy użyciu specjalnego urządzenia).
- pacjent jest poddawany leczeniu odczulającemu w celu zmniejszenia działania alergicznego na użądlenie pszczół i os.
- u pacjenta ostatnio występowała biegunka albo wymioty lub pacjent jest odwodniony.
- pacjent przyjmuje którykolwiek z poniższych leków, stosowanych w leczeniu wysokiego ciśnienia krwi:
  - antagonistę receptora angiotensyny II (ang. *Angiotensin Receptor Blockers*, ARBs) (znane również jako sartany - na przykład walsartan, telmisartan, irbesartan), zwłaszcza jeśli pacjent ma zaburzenia czynności nerek związane z cukrzycą.
  - aliskiren.

  Lekarz prowadzący może kontrolować czynność nerek, ciśnienie krwi oraz stężenie elektrolitów (np. potasu) we krwi w regularnych odstępach czasu.

  Patrz także informacje pod nagłówkiem „Kiedy nie stosować leku Pricoron".
- u pacjenta rasy czarnej istnieje większe ryzyko wystąpienia obrzęku naczynioruchowego a lek ten może być mniej skuteczny w obniżaniu ciśnienia tętniczego niż u pacjentów innych ras.
- jeśli pacjent przyjmuje którykolwiek z następujących leków, zwiększa się ryzyko obrzęku naczynioruchowego:
  - Rakekadotryl (stosowany w leczeniu biegunki).
  - Leki stosowane w celu zapobiegania odrzuceniu przeszczepu narządów oraz w leczeniu nowotworów (np. temsyrolimus, syrolimus, ewerolimus) oraz inne leki należące do klasy tzw. inhibitorów mTOR.
  - Wildagliptina, lek stosowany w leczeniu cukrzycy.
  - Sakubitryl (dostępny w leku złożonym zawierającym sakubitryl z walsartanem), stosowany w leczeniu przewlekłej niewydolności serca.

Obrzęk naczynioruchowy

Obrzęk naczynioruchowy (ciężka reakcja alergiczna z obrzękiem twarzy, warg, języka lub gardła z trudnościami w połykaniu lub oddychaniu) był zgłaszany u pacjentów leczonych inhibitorami ACE, w tym peryndoprylem z argininą. Reakcja ta może wystąpić w każdej chwili podczas leczenia. Jeśli u pacjenta wystąpią takie objawy, należy przerwać przyjmowanie leku Pricoron i skontaktować się niezwłocznie z lekarzem. Patrz także punkt 4.

Należy poinformować lekarza, jeśli pacjentka uważa, że jest (lub może być) w ciąży. Lek Pricoron nie jest zalecany we wczesnym okresie ciąży i nie wolno go przyjmować, jeśli pacjentka jest w ciąży powyżej 3 miesiąca, ponieważ lek może powodować poważne uszkodzenie u dziecka, jeżeli jest stosowany w tym stanie (patrz punkt dotyczący ciąży).

Dzieci i młodzież

Stosowanie peryndoprylu u dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat nie jest zalecane.

Lek Pricoron a inne leki

Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie o wszystkich lekach przyjmowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje stosować. Na leczenie z zastosowaniem leku Pricoron mogą mieć wpływ inne leki. Lekarz prowadzący być może będzie musiał zmienić dawkę i (lub) zastosować inne środki ostrożności. Należą do nich:

- Inne leki stosowane w leczeniu wysokiego ciśnienia tętniczego, w tym antagonista receptora angiotensyny II (ARB), aliskiren (patrz także informacje pod nagłówkiem „Kiedy nie stosować leku Pricoron" oraz „Ostrzeżenia i środki ostrożności") lub leki moczopędne (leki zwiększające ilość wytwarzanego w nerkach moczu).
- Suplementy potasu (w tym substytuty soli), leki moczopędne oszczędzające potas i inne leki, które mogą zwiększać ilość potasu we krwi (np. trimetoprim i ko-trimoksazol w przypadku zakażeń wywołanych przez bakterie; cyklosporyna, lek immunosupresyjny stosowany w celu zapobiegania odrzuceniu przeszczepu narządów; oraz heparyna, lek stosowany w celu rozrzedzenia krwi, aby zapobiec zakrzepom).
- Leki oszczędzające potas stosowane w leczeniu niewydolności serca: eplerenon i spironolakton w dawkach od 12,5 mg do 50 mg na dobę.
- Lit stosowany w manii lub depresji.
- Niesteroidowe leki przeciwzapalne (np. ibuprofen) stosowany w celu uśmierzenia bólu lub aspiryna
- w dużej dawce.
- Leki stosowane w leczeniu cukrzycy (takie jak insulina, wildagliptyna lub metformina).
- Baklofen (stosowany w leczeniu sztywności mięśni w chorobach, takich jak stwardnienie rozsiane).
- Leki stosowane w leczeniu zaburzeń psychicznych, takich jak: depresja, lęk, schizofrenia itd. (np. trójpierścieniowe leki przeciwdepresyjne, leki przeciwpsychotyczne).
- Leki immunosupresyjne (zmniejszające reakcje obronne organizmu) stosowane w leczeniu zaburzeń autoimmunologicznych lub stosowane po przeszczepach (np. takrolimus).
- Estramustyna (stosowana w terapii przeciwnowotworowej).
- Leki, które są najczęściej stosowane w leczeniu biegunki (racekadotryl).
- Leki, które są najczęściej stosowane w celu uniknięcia odrzucenia przeszczepionych narządów (syrolimus, ewerolimus, temsyrolimus i inne leki należące do klasy inhibitorów mTOR). Patrz punkt "Ostrzeżenia i środki ostrożności".
- Lek zawierający sakubitryl i walsartan (stosowany w leczeniu długotrwałej niewydolności serca). Patrz punkty "Nie należy przyjmować leku Pricoron" oraz "Ostrzeżenia i środki ostrożności".
- Allopurynol (w leczeniu podagry).
- Prokainamid (stosowany w leczeniu zaburzeń rytmu serca).
- Leki rozszerzające naczynia krwionośne, w tym azotany.
- Leki stosowane w leczeniu niskiego ciśnienia tętniczego, wstrząsu lub astmy (np. efedryna, noradrenalina lub adrenalina).

- Sole złota, szczególnie podawane dożylnie (stosowane w leczeniu objawów reumatoidalnego zapalenia stawów).

Lek Pricoron z jedzeniem i piciem
Zaleca się zażywanie leku Pricoron przed posiłkiem.

Ciąża i karmienie piersią
Jeśli pacjentka jest w ciąży lub karmi piersią, przypuszcza, że może być w ciąży lub gdy planuje mieć dziecko, powinna poradzić się lekarza lub farmaceuty przed zastosowaniem tego leku.

Ciąża
Pacjentka musi powiedzieć lekarzowi, jeśli myśli, że jest (lub może być) w ciąży. Zazwyczaj lekarz zaleci przerwanie przyjmowania leku Pricoron przed zajściem w ciążę lub gdy tylko pacjentka dowie się, że jest w ciąży oraz zaleci zażywanie innego preparatu zamiast leku Pricoron. Lek Pricoron nie jest zalecany we wczesnym okresie ciąży i nie wolno go przyjmować, jeśli pacjentka jest w ciąży powyżej 3 miesiąca, ponieważ lek może powodować poważne uszkodzenie u dziecka, jeżeli jest stosowany po trzecim miesiącu ciąży.

Karmienie piersią
Należy powiedzieć lekarzowi, jeśli pacjentka karmi lub zaczyna karmić piersią. Lek Pricoron nie jest zalecany u matek, które karmią piersią, a lekarz może wybrać inną metodę leczenia, jeśli pacjentka chce karmić piersią, zwłaszcza, gdy dziecko jest noworodkiem albo było urodzone przedwcześnie.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwanie maszyn
Peryndopryl z argininą zazwyczaj nie wpływa na czujność, ale u niektórych pacjentów mogą wystąpić zawroty głowy lub osłabienie spowodowane niskim ciśnieniem krwi. W przypadku wystąpienia takich zaburzeń zdolność prowadzenia pojazdów lub obsługiwanie maszyn może być ograniczona.

Lek Pricoron zawiera laktozę jednowodną i sód
Jeśli u pacjenta stwierdzono wcześniej, nietolerancję niektórych cukrów, pacjent powinien skontaktować się z lekarzem przed przyjęciem leku.
Ten lek zawiera mniej niż 1 mmol sodu (23 mg) w tabletce, to znaczy lek uznaje się za „wolny od sodu”.

3. Jak stosować lek Pricoron

Ten lek należy zawsze stosować zgodnie z zaleceniami lekarza lub farmaceuty.
W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.
Tabletkę należy połknąć popijając szklanką wody, najlepiej codziennie o tej samej porze, rano przed posiłkiem. Dawkę odpowiednią dla pacjenta ustala lekarz.

Zalecane dawki są następujące:
Nadciśnienie tętnicze: zazwyczaj dawka początkowa i podtrzymująca wynosi 5 mg, podawana raz na dobę. Po miesiącu leczenia w razie konieczności dawka może być zwiększona do 10 mg podawana raz na dobę. Dawka 10 mg na dobę jest największą dawką zalecaną w nadciśnieniu tętniczym.
U pacjentów w wieku 65 lat lub starszych zazwyczaj dawka początkowa wynosi 2,5 mg, podawana raz na dobę. Po miesiącu leczenia dawka może być zwiększona do 5 mg raz na dobę, a następnie w razie konieczności do 10 mg raz na dobę.

Niewydolność serca (tylko Pricoron 5 mg): zwykle stosowana dawka początkowa to 2,5 mg podawana raz na dobę. Po 2 tygodniach można ją zwiększyć do 5 mg raz na dobę, co stanowi maksymalną zalecaną dawkę w przypadku niewydolności serca.

Stabilna choroba wieńcowa: zazwyczaj dawka początkowa wynosi 5 mg, podawana raz na dobę. Po dwóch tygodniach leczenia dawka może być zwiększona do 10 mg podawanych raz na dobę. Jest to największa dawka zalecana w tym wskazaniu.
U pacjentów w wieku 65 lat lub starszych zazwyczaj dawka początkowa wynosi 2,5 mg podawana raz na dobę. Po tygodniu leczenia dawka może być zwiększona do 5 mg podawanych raz na dobę, a po kolejnym tygodniu - do 10 mg raz na dobę.

Stosowanie u dzieci i młodzieży
Nie zaleca się stosowania u dzieci i młodzieży.

Przyjęcie większej niż zalecana dawki leku Pricoron
W przypadku zażycia za dużej liczby tabletek należy jak najszybciej powiadomić lekarza lub zgłosić się do szpitala na ostry dyżur. Najbardziej prawdopodobnym objawem przedawkowania jest obniżenie ciśnienia tętniczego, co może spowodować zawroty głowy i omdlenia. W takiej sytuacji pomocne jest ułożenie pacjenta z uniesionymi nogami.

Pominięcie przyjęcia dawki leku Pricoron
Ważne jest, aby przyjmować lek regularnie, wtedy jego działanie jest najlepsze.
Jeśli jednak pacjent zapomni przyjąć dawkę leku Pricoron, należy przyjąć następną dawkę o zwykłej porze. Nie należy przyjmować dawki podwójnej w celu uzupełnienia pominiętej dawki.

Przerwanie stosowania leku Pricoron
Ponieważ leczenie z zastosowaniem leku Pricoron jest długotrwałe, przed przerwaniem leczenia należy porozumieć się z lekarzem.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem tego leku należy zwrócić się do lekarza, farmaceuty lub pielęgniarki.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, ten lek może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Należy przerwać przyjmowanie tego leku i niezwłocznie skontaktować się z lekarzem, jeśli wystąpi którykolwiek z następujących objawów niepożądanych, co może być poważne:
- Obrzęk twarzy, warg, jamy ustnej, języka lub gardła, trudności w oddychaniu (obrzęk naczynioruchowy; patrz punkt 2 „Ostrzeżenia i środki ostrożności) (niezbyt często - może wystąpić maksymalnie u 1 na 100 pacjentów).
- Silne zawroty głowy lub omdlenie spowodowane niskim ciśnieniem tętniczym (często - mogą wystąpić maksymalnie u 1 na 10 pacjentów).
- Niezwykle szybkie lub nieregularne bicie serca, ból w klatce piersiowej (dławica piersiowa) lub zawał serca (bardzo rzadko - mogą wystąpić maksymalnie u 1 na 10 000 pacjentów).
- Osłabienie siły mięśni rąk lub nóg, lub trudności z mówieniem, co może być objawem udaru (bardzo rzadko - może wystąpić maksymalnie u 1 na 10 000 pacjentów).
- Nagłe wystąpienie świszczącego oddechu, ból w klatce piersiowej, duszność lub trudności w oddychaniu (skurcz oskrzeli; niezbyt często - może wystąpić maksymalnie u 1 na 100 pacjentów).
- Zapalenie trzustki, które może powodować silny ból w nadbrzuszu, promieniujący do pleców oraz bardzo złe samopoczucie (bardzo rzadko - może wystąpić maksymalnie u 1 na 10 000 pacjentów).
- Zażółcenie skóry lub oczu (żółtaczka), co może być objawem zapalenia wątroby (bardzo rzadko - może wystąpić maksymalnie u 1 na 10 000 pacjentów).

- Wysypka, często rozpoczynająca się pojawieniem czerwonych, swędzących plam na twarzy, ramionach lub nogach (rumień wielopostaciowy; bardzo rzadko - może wystąpić maksymalnie u 1 na 10 000 pacjentów).

Należy poinformować lekarza, jeśli u pacjenta wystąpi którykolwiek z następujących objawów niepożądanych:
Częste (mogą wystąpić maksymalnie u 1 na 10 pacjentów):
- Bóle głowy.
- Zawroty głowy.
- Zawroty głowy (zawroty głowy z uczuciem wirowania).
- Uczucie kłucia i mrowienia.
- Zaburzenia widzenia.
- Szumy uszne (wrażenie słyszenia dźwięków).
- Kaszel.
- Duszność.
- Zaburzenia żołądkowo-jelitowe (nudności, wymioty, ból brzucha, zaburzenia smaku, niestrawność lub trudności z trawieniem, biegunka, zaparcie).
- Reakcje alergiczne (takie jak wysypki, świąd).
- Kurcze mięśni.
- Uczucie osłabienia.

Niezbyt częste (mogą wystąpić maksymalnie u 1 na 100 pacjentów):
- Zmiany nastroju.
- Zaburzenia snu.
- Depresja.
- Suchość w jamie ustnej.
- Nasilone swędzenie lub ciężkie wysypki
- Tworzenie się skupisk pęcherzy na skórze.
- Zaburzenia czynności nerek.
- Impotencja.
- Pocenie się.
- Zwiększenie liczby eozynofili (rodzaj krwinek białych).
- Senność.
- Omdlenie.
- Kołatanie serca.
- Tachykardia (szybkie bicie serca).
- Zapalenie naczyń krwionośnych.
- Reakcja nadwrażliwości na światło (zwiększona wrażliwość skóry na słońce).
- Ból stawów.
- Ból mięśni.
- Ból w klatce piersiowej.
- Złe samopoczucie.
- Obrzęk obwodowy (obrzęk rąk lub nóg).
- Gorączka.
- Upadki.
- Nieprawidłowe wyniki badań laboratoryjnych: duże stężenie potasu we krwi, przemijające po przerwaniu leczenia, małe stężenie sodu, hipoglikemia (bardzo małe stężenie cukru we krwi) w przypadku pacjentów z cukrzycą, zwiększenie stężenia mocznika we krwi, zwiększenie stężenia kreatyniny we krwi.

Rzadkie (mogą wystąpić maksymalnie u 1 na 1 000 pacjentów):

- Ciemna barwa moczu, nudności lub wymioty, kurcze mięśni, dezorientacja i drgawki. Mogą to być objawy stanu zwanego SIADH (niewłaściwe wydzielanie hormonu antydiuretycznego).
- Nagłe zaczerwienienie twarzy i szyi.
- Pogorszenie łuszczycy.
- Zmniejszone wydalanie lub brak wydalania moczu.
- Ostra niewydolność nerek.
- Zmiany w wynikach badań laboratoryjnych: zwiększenie aktywności enzymów wątrobowych, duże stężenie bilirubiny w surowicy.

Bardzo rzadkie (mogą wystąpić maksymalnie u 1 na 10 000 pacjentów):
- Dezorientacja.
- Eozynofilowe zapalenie płuc (rzadki typ zapalenia płuc).
- Zapalenie błony śluzowej nosa (obrzęk lub wyciek z nosa).
- Zmiany w morfologii krwi, takie jak zmniejszenie liczby krwinek białych i krwinek czerwonych, zmniejszenie stężenia hemoglobiny, zmniejszenie liczby płytek krwi.

Częstość nieznana (na podstawie dostępnych danych częstość nie może być określona):
- Zasinienie, drętwienie i ból palców dłoni lub stóp (objaw Raynauda).

Zgłaszanie działań niepożądanych
Jeśli wystąpią jakiekolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi, farmaceucie lub pielęgniarce. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych
Al. Jerozolimskie 181C
02-222 Warszawa
Tel.: + 48 22 49 21 301
Faks: + 48 22 49 21 309
Strona internetowa: https://smz.ezdrowie.gov.pl
Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu lub przedstawicielowi podmiotu odpowiedzialnego.
Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Pricoron

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.
Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na kartoniku/blistrze po napisie „EXP". Termin ważności oznacza ostatni dzień podanego miesiąca.
Pricoron 5 mg oraz 10 mg: Przechowywać w temperaturze poniżej 25 °C w oryginalnym opakowaniu w celu ochrony przed światłem.
Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Pricoron
- Substancją czynną jest peryndopryl z argininą.
Pricoron 5 mg: Każda tabletka powlekana zawiera 5 mg peryndoprylu z argininą co odpowiada 3,395 mg peryndoprylu.

Pricoron 10 mg: Każda tabletka powlekana zawiera 10 mg peryndoprylu z argininą co odpowiada 6,790 mg peryndoprylu.
- Pozostałe składniki to: laktoza jednowodna, skrobia żelowana, karboksymetyloskrobia sodowa, krzemionka koloidalna hydrofobowa, magnezu stearynian, hypromeloza, wapnia węglan, makrogol 3350, trójglicerydy kwasów tłuszczowych o średniej długości łańcucha, talk.

Pricoron 5 mg oraz 10 mg: żółcień chinolinowa (E104), żelaza tlenek żółty (E172), błękit brylantowy (E133), żelaza tlenek czarny (E172).

Jak wygląda lek Pricoron i co zawiera opakowanie
Pricoron 5 mg: Jasnozielona, owalna, obustronnie wypukła tabletka powlekana o długości 10,0 ± 0,50 mm i szerokości 4,75 ± 0,24 mm z obustronną linią podziału. Tabletkę można podzielić na równe dawki.
Pricoron 10 mg: Zielone do marmurkowozielonych, okrągłe, obustronnie wypukłe tabletki powlekane o średnicy 9,0 ± 0,45 mm z jednostronnie wytłoczonym napisem "10".

Lek Pricoron jest zapakowany w blister OPA/Alu/PVC//Alu lub PVC/PVDC biały//Alu w tekturowym pudełku.

Wielkości opakowań:
Pricoron 5 mg: 15, 30 lub 90 tabletek powlekanych.
Pricoron 10 mg: 30 lub 90 tabletek powlekanych.
Nie wszystkie wielkości opakowań muszą znajdować się w obrocie.

Podmiot odpowiedzialny:
Zentiva k.s.,
U kabelovny 130,
Dolní Měcholupy, 102 37 Praga 10,
Republika Czeska

Wytwórca:
Zentiva k.s.,
U kabelovny 130,
Dolní Měcholupy, 102 37 Praga 10,
Republika Czeska

Ten produkt leczniczy jest dopuszczony do obrotu w krajach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego pod następującymi nazwami:

Polska: Pricoron
Estonia, Włochy, Łotwa, Portugalia: Perindopril Zentiva
Francja: Perindopril Arginine Zentiva
Rumunia: Perindopril arginină Zentiva

W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji należy zwrócić się do miejscowego przedstawiciela podmiotu odpowiedzialnego w Polsce:

Zentiva Polska Sp. z.o.o.,
ul. Bonifraterska 17
00-203 Warszawa, Polska
tel.: +48 22 375 92 00

Data ostatniej aktualizacji ulotki: wrzesień 2026